

II. „Protocolul de la Toronto (6.6.6.)“ sau „Panem et Circenses“ (iunie 1967), și „Aurora Roșie“ (iunie 1985): două planuri pentru a instaura „Noua Ordine Mondială Ocultă“, „Documente“ prezentate și comentate de Serge Monast (1945–1996)¹²¹⁰

Serge Monast¹²¹¹, catolic tradiționalist canadian din Québec și discipol al lui W.G. Carr, a făcut carieră în jurnalistică, având ca specialitate denunțarea comunistului, a francmasoneriei, a „bancherilor internaționali“ și a „sionismului“, „forțelor oculte“ în general, considerate a lucra pentru instaurarea „gubernului mondial al lui Antihrist“. „Documentele“ publicate de Monast sunt bineînțeles falsuri fabricate după modelul *Protocoalelor Înțelepților Sionului*, cu respectarea principiului expunerii narative: unul dintre conducătorii pretensei societăți secrete acuzate de organizarea marelui complot, se adresează celor de-un fel el (care sunt complicii săi) pentru a le prezenta liniile directe ale strategiei de cucerire a puterii la nivel mondial („Protocolul de la Toronto“) sau pentru a face, în fața lor, un bilanț al activității deja începute de dezorganizare a statelor și de control al centrelor de putere, și a defini, în detaliu, un nou program de acțiune („Aurora Roșie“). Aceste „documente“ sunt, prin urmare, menite să dezvăluie planurile sau programele „machiavelice“ de acțiune ale unui grup de conspiratori internaționali (așa-numiții „6.6.6.“). Să amintim că în numerologia simplistă a teoreticienilor conspiraționiști de dată recentă, „666“ rămâne un mesaj al diavolului, „numărul Fiarei“¹²¹².

PROTOCOLUL DE LA TORONTO (6.6.6.) (QUÉBEC ANUL ZERO)...¹²¹³

MIT SAU REALITATE? Cine poate să spună?¹²¹⁴

Oricum ar fi, potrivit unor informații obținute din Franța, dar mai ales așa cum rezultă din analiza retrospectivă a evenimentelor din ultimii douăzeci și cinci de ani, scenariul descris în acest „Document“ ne permite să înțelegem mai bine ceea ce, până astăzi, celor mai mulți li se părea de neînțeles.

Publicăm integral acest „Document“, însoțit de o analiză a noilor condiții economice actuale, care, prin ele însele, par a-i confirma o dată în plus autenticitatea.

Sfârșitul lui iunie 1967: la Montreal se desfășoară Expo '67; la Ottawa, ultimele pregătiri pentru sărbătorirea Centenarului Canadei; în SUA, contestarea Războiului din Vietnam și mișcarea Flower Power. Suntem aproape de evenimentele din mai 1968, de izbucnirile naționaliste din Québec și de festivalul Woodstock din SUA... Dar sfârșitul lui iunie 1967 la Toronto înseamnă și stabilirea de către cele mai înalte foruri ale masoneriei anglo-saxone a ultimelor detalii pentru Planul „Căderii Națiunilor“.

Această reuniune secretă, „Confidențială“ în cel mai înalt grad, este organizată de către așa-numiții „6.6.6.“ – căci astfel se numesc ei înșiși –, adică cei care conduc primele 6 bănci din lume, primele 6 multinaționale energetice de pe planetă – inclusiv petroliere – și primii 6 producători agroalimentari, adică aceia care controlează principalele circuite alimentare existente în lume.

În cadrul reuniunii s-a definit o „Strategie comună“ în vederea acaparării „Comerțului Mondial“, a Armei energetice – portalul de acces în economia secolului al XXI-lea –, precum și controlul agriculturii și al alimentației, inclusiv a companiilor farmaceutice, incluzând, la rândul lor, piața mondială a „Vitaminelor“ și a „Vaccinurilor“.

Planul lor se reduce la trei direcții mai importante: reușita controlului asupra factorilor de natură economică, politică și socială în deceniile 1970 și 1980 va duce iremediabil la preluarea puterii mondiale prin instaurarea „Noii Ordini mondiale“, aceeași pentru care făcea mare caz în anii 1990 președintele George Bush.

Titlul „Documentului“ emis de Grupul 6.6.6. ar fi *PANEM ET CIRCENSES* (*Pâine și jocuri de circ*), iar scopul Proiectului Mondialist, „un geonocid asupra a tot ceea ce reprezintă viață, în profitul Ocultului Rentabil“.

Mijloacele aflate la dispoziția Proiectului: între altele, utilizarea ajutoarelor umanitare și alimentare distribuite pe plan internațional pentru a finanța Multinaționalele aparținând Grupului 6.6.6.

DOCUMENTUL

Orice perioadă din istorie care a dus la decăderea civilizațiilor a purtat amprenta „tendenței de rătăcire a oamenilor“. Astăzi trebuie să facem astfel încât această „tendență“ să se exprime într-o „Societate mondială a Distracției“ sub toate formele. Această „Distracție“ trebuie să includă: Sex, Droguri, Sport, Călătorii/Exotism și Amuzamente variate, accesibile tuturor straturilor sociale. Omul trebuie să ajungă să creadă că este „modern“, iar această modernitate presupune capacitatea și posibilitatea lui de a se bucura pe deplin și imediat de tot ceea ce îl înconjoară.

Pentru a atinge acest obiectiv, este absolut necesară infiltrarea Mass-Mediei (Radio, TV, Presa scrisă), a cercurilor din „modă“ și „cultură“ (din Noua Muzică, mai cu seamă), prin care vom influența în mod sigur toate straturile din Societățile Occidentale. Lăsând astfel tinerii – aduții de mâine – în totală dependență de „Simțuri“, vom avea cale liberă pentru a infiltra în liniște și a transforma în profunzime, Politica, Sistemul Juridic și Educația; ceea ce ne va permite modificarea esențială a cursului, a orientării viitoare a Societăților pe care „Planul“ nostru le are în vedere.

Știm că populațiile nu au memorie istorică. Ei *[sic]* repetă neobosit erorile trecutului fără să-și dea seama că exact aceleași erori i-au dus mai înainte pe părinții lor la aceleași neîmpliniri pe care ei le vor trăi și mai dramatic chiar până ca acest secol să ia sfârșit. Să luăm, de pildă, ceea ce li s-a întâmplat bunicii lor la începutul acestui secol, mulțumită lucrării predecesorilor noștri. După ce au cunoscut o libertate fără limite a moravurilor, abolirea moralei – cu alte cuvinte rătăcirea spiritului –, ei au trăit pe pielea lor „criza economică“, apoi „războiul“. Astăzi, nepoții și strănepoții lor se îndreaptă spre un deznodământ asemănător, poate chiar mai rău, căci de această dată ne vom putea instaura, în sfârșit, „Noua Ordine mondială“, fără ca vreunul dintre ei să prindă de veste, prea ocupați cu toții să-și satisfacă peste măsură simțurile primare.

O „Normă“ generală mai mult decât importantă, ale cărei virtuți au fost deja probate în experiența construirii Sistemului Comunist de către regretații Înaiți Ofițeri, conducători ai lojilor noastre, este promovarea „Excepției“. În principiu, știm cu toții că Excepția întărește Regula generală, contrară ei. În vocabularul grupului nostru însă, excepție înseamnă ceva ce trebuie impus tuturor. Trebuie deci să facem în așa fel încât să fabricăm „Excepții“ în diferite domenii ale societății, ca și cum ele ar trebui să fie noi „Reguli“ generale, aplicabile tuturor, obiectiv prioritar al tuturor viitoarelor contestări venite din partea tineretului. În felul acesta, Excepția va deveni detonatorul prin care toate societățile se vor prăbuși într-o agitație și o confuzie fără precedent.

Fundamentele „Societății Occidentale“ provin, în esență, direct din moștenirea iudeo-creștină. Potrivit acesteia, „Familia“ este „Nucleul“, „Piatra

Unghiulară“ a întregului edificiu social actual. Înaintașii noștri care i-au finanțat pe scriitorii revoluționari de la cumpăna veacurilor al XIX-lea și al XX-lea înțeleseseră cât erau de importante fragmentarea și aruncarea în aer a acestui „Nucleu vital“ dacă voiau să edifice, în Rusia, noul „Sistem Comunist“. Și exact așa au făcut, lucrând cu migală la a-i determina pe filosofi și pe scriitorii non-conformiști ai epocii să dea glas unui „Manifest întru Gloria Statului-Dumnezeu“ cu primat absolut în fața individului și a Familiei.

Căci, pentru a ajunge fără risc la construirea unui Guvern Mondial – o Nouă Ordine mondială comunitară –, în care toți indivizii, fără excepție, să se supună „Statului Mondial“ al „Nouii Ordini“, trebuie să facem să dispară „Familia“ – ceea ce va antrena și dispariția învățământului religios transmis din moși-strămoși – și, în al doilea rând, prin nivelarea indivizilor, va face să dispară „Clasele Sociale“, în special, „Clasa de Mijloc“. Însă trebuie să procedăm astfel încât toate aceste schimbări să apară ca din voința populară, cu întreaga aparență a „Democrației“.

Folosindu-ne de cazuri izolate, dar amplificându-le la maximum cu sprijinul mișcărilor studentești puse la cale de noi, de jurnaliști favorabili cauzei noastre și de politicieni cumpărați, vom reuși să punem în funcțiune noi Organisme având toate trăsăturile „Modernității“, cum ar fi un „Birou pentru Protecția Copilului“ reglementat de o „Cartă de Drepturi și Libertăți“.

Pentru reușita „Planului (nostru) mondial“ [Planul Roșu] va trebui să implantăm în toate Societățile Occidentale ale anilor 1970 astfel de „Birouri pentru Protecția Copilului“ ai căror funcționari – tineri intelectuali fără experiență, proaspăt ieșiți din universități, unde au fost îndoctrinați cu principiile noastre mondialiste – vor asigura respectarea la literă, fără discernământ, a „Cartei Drepturilor Copilului“. Cine va cuteza să se opună fără a fi imediat acuzat de barbarie medievală?

Această „Cartă“, în detaliu elaborată în „Lojile“ noastre, ne va permite în sfârșit nimicirea oricărei autorități părintești, făcând familia să se dezbină în indivizi care luptă cu sălbăticie unul împotriva celuilalt în scopul apărării intereselor proprii. Carta îi va încuraja pe copii să denunțe părinți prea autoritari din cauza atașamentului lor față de tradiție și de religie. Părinții vor fi astfel supuși unei „Psihoze Colective a Fricii“, ceea ce va provoca în toată societatea slăbirea semnificativă a autorității parentale. Vom fi reușit astfel, într-o primă fază, să producem în Occident o societate asemănătoare celei din Rusia anilor 1950, în care copiii îi denunțau statului pe părinții lor, și asta fără ca nimeni să-și dea seama.

Transferând astfel Statului „Rolul de Părinte“, ulterior ne va fi mult mai ușor să acaparăm una câte una toate responsabilitățile care, până la acea dată, aparținuseră numai și numai părinților. Vom putea, de pildă, să-i facem pe toți să considere că învățământul religios tradițional iudeo-creștin este un abuz împotriva copilului.

Concomitent, însă la un alt nivel, vom face să se înscrie printre cele mai importante Legi ale fiecărei Națiuni că toate Religiiile, Cultele și Practicile religioase de orice fel, inclusiv „Vrăjitoria și Magia“, trebuie respectate în egală măsură.

Neînchipuit de ușor, va urma transferul drepturilor legale ale statului, în primul rând a celor parentale, către instanțe internaționale precum ONU.

Să fim bine înțeleși: scopul nostru nu este de a-i proteja pe copii sau pe oricine altcineva, ci acela de a provoca explozia și apoi căderea Națiunilor care sunt un obstacol-major în calea instaurării „Noii (noastre) Ordini mondiale“. Este motivul pentru care „Birourile de Protecție a Copilului“ trebuie să fie investite cu autoritate legală absolută. Ele trebuie să fie în măsură, cum vor considera de cuviință, dar mereu sub pretextul ocrotirii copilului, să-l extragă pe acesta din mediul familial de origine și să-l plaseze în medii familiale străine sau în Centre Guvernamentale afiliate deja principiilor noastre mondialiste și antireligioase. Spargerea definitivă a „Celulei Familiale Occidentale“ se va putea astfel încheia; căci, lipsiți de protecția și supravegherea părinților lor naturali, copiii vor fi definitiv handicapați în ceea ce privește dezvoltarea lor psihică și morală, reprezentând, printr-o consecință naturală, o pradă ușor adaptabilă scopurilor noastre mondialiste.

Pentru reușita sigură a unei astfel de acțiuni, este crucial ca funcționarii acestor „Birouri“ în serviciul statului să fie tineri fără experiență, îndopați cu teorii despre care noi știm că sunt goale și ineficiente și, mai ales, să fie obsedați de misiunea lor de mari protectori ai copilăriei primejduite. Pentru ei toți, părinții trebuie să reprezinte niște potențiali criminali, pericole iminente pentru bunăstarea copilului pe care să-l considere ca pe un Dumnezeu.

Biroul și Carta nu au nici o rațiune de a fi dacă nu există copii în pericol. În plus, excepțiile și exemplele din trecut prin care le-a fost justificată necesitatea ar înceta la un moment dat să mai fie un argument în favoarea lor dacă nu ar apărea constant, cazuri noi. De aceea trebuie să infiltrăm „Sistemul de educație“ al Națiunilor, pentru a elimina, sub pretextul „Modernității“ și al „Evoluției“ predarea Religiei, a Istoriei și a Bunelor Maniere, slăbind în același timp, prin perpetuarea unui climat experimental, în chiar miezul educației, studiul limbii și al matematicilor. În felul acesta, răpind tinerelor generații fundamentele și impunerile moralei, conștiința rădăcinilor și a valorilor trecutului – deci întreaga mândrie națională –, orice respect pentru celălalt, orice putere dată de cunoștințele sigure în domeniul lingvistic și al științei, deci despre întreaga realitate, vom contribui la fabricarea unui tineret înclinat spre orice formă de delincvenței. În acest nou univers destrămat prin teama părinților care renunță la orice responsabilități față de propriii copii, vom avea cale liberă să formăm, în felul nostru și potrivit obiectivelor noastre prioritare, un tineret plin de aroganță și dispreț care să vadă în umilirea aproapelui proba supremă a „Afirmării de Sine“ și a „Libertății“. Știm din experiența trecutului că un astfel de tineret este încă de pe acum condamnat la autodistrugere, deoarece aceasta este consecința majoră a oricărui „Individualism“, „Anarhist“ prin definiție. Un astfel de tineret nu mai

este capabil să asigure continuitatea unei societăți și, cu atât mai puțin, o bază solidă pentru asumarea grijii față de bătrâni.

Este, totodată, absolut necesar să întocmim o „Cartă a Drepturilor și Libertăților Persoanei“, să determinăm înființarea de „Birouri de Protecție a Cetățeanului“, ademenind masele pe ideea că aceste inovații sunt parte integrantă a „Modernității Noilor Societăți“ ale secolului al XX-lea. În același timp și în același fel, dar la un alt nivel, trebuie să determinăm adoptarea unor Legi noi care să garanteze „Respectul și Libertatea individului“. Ca și în cazul „Familiei“, însă de astă dată la nivelul întregii „Societăți“, aceste Legi vor intra repede în conflict cu Drepturile Colectivităților, și astfel societățile respective vor merge drept spre autodistrugere. Aici, răsturnarea este totală: nu societatea – dreptul majorității – trebuie protejată împotriva indivizilor care ar putea-o amenința, ci mai degrabă Dreptul Persoanei este acela ce trebuie apărat împotriva posibilelor amenințări ale majorității. Acesta este scopul pe care ni l-am fixat!

Pentru a duce la capăt disoluția familiei, a sistemului de educație, deci a societății în general, trebuie, în primul rând, încurajată „Libertatea Sexuală“ la toate categoriile din Societatea Occidentală. Individul – deci masele – trebuie redus la obsesia de a-și satisface instinctele primare prin toate mijloacele posibile. Din istorie știm că această etapă reprezintă punctul culminant dincolo de care orice Societate se va năruie inevitabil. Nu astfel s-a întâmplat în istorie cu Imperiul Roman ajuns la apogeu și cu toate marile civilizații?

Prin savanți și laboratoare finanțate de lojile noastre, am reușit punerea la punct a unui procedeu chimic care va revoluționa toate Societățile Occidentale și care va arunca în uitare pentru totdeauna principiile morale și religioase iudeo-creștine. Aplicat sub forma unei pilule, procedeeul va deschide drum larg „Libertății Sexuale“ lipsite de consecințe și le va împinge pe femeile aparținând diferitelor națiuni să dorească desprinderea de ceea ce atunci va fi considerat jugul trecutului: sclavia femeii dependente de bărbat și de familia tradițională iudeo-creștină. Odată oară „Centru și pivot al nucleului familial“, femeia modernă, acum în calitate de individ independent, va dori să renunțe la rolul ei tradițional, să se desprindă de familie și să-și clădească viața în conformitate cu aspirațiile ei personale. Nimic mai firesc, știm bine, însă, acolo unde intervenția noastră va fi mai puternică, vom infiltra orice „Mișcare de Protest Feministă“, determinând-o să își ducă logica până la limita extremă a consecințelor acesteia. Dar aceste limite sunt deja prefigurate în strategia disoluției definitive a familiei tradiționale și a societății iudeo-creștine.

„Eliberarea Sexuală“ va fi mijlocul ultim prin care ne va fi posibil să facem să dispară din „Conștiința Populară“ orice reper al Binelui și al Răului. Căderea acestei stavile religioase și morale ne va da posibilitatea să desăvârșim procesul falșei „Eliberări a omului de propriul Trecut“, care nu este, în realitate, decât o formă de sclavie utilă „Planurilor (noastre) Mondialiste“.

Această ușă deschisă, îndemnul la „Libertate Sexuală“, „Divorț“, „Avort“ la cerere, la recunoașterea legală a diferitelor forme de homosexualitate, ne va folosi la modificarea în profunzime a bazelor istorice ale „Dreptului Legitim“ al Societăților. El va fi un avantaj net de cea mai mare însemnătate în acțiunea de a-i aduce pe indivizi la un declin al bunelor moravuri și la desolidarizare, fiecare urmându-și doar instinctul și interesele proprii, la distrugerea viitorului celor tineri prin incitarea lor la experiența nefastă a sexualității urgente și a avortului, la compromiterea morală a generațiilor viitoare prin alcoolism, dependență de droguri – piața drogurilor urmează a fi controlată, la nivel mondial, de Ofițerii noștri superiori din Lojile Internaționale – și sinucidere – considerată a fi un sfârșit eroic de un tineret dezabuzat și abandonat propriilor vicii.

Să dezamăgim tineretul lumii înfățișându-i părinții ca fiind ireponsabili, fără Dumnezeu, imorali, necăutând, în cele din urmă, decât plăcerea, detașarea și satisfacerea instinctelor dezlănțuite, cu prețul minciunii, al ipocriziei și al trădării. Să facem ca divorțul și avortul să fie unanim acceptate ca un soi de reglementare socială la ordinea zilei. Să-i împingem pe oameni la delincvență, sub toate formele ei, să-i silim la izolare în grupuri marginale, străine de climatul mediului familial, inevitabil perceput ca o amenințare la adresa propriei supraviețuirii. Tesutul social destrămat o dată pentru totdeauna, vom putea de aici înainte acționa în fiecare țară pentru a o supune, din punct de vedere economic și politic, bunului nostru plac și pentru a o sili să accepte planurile Noii (noastre) Ordini mondiale. Căci, trebuie s-o spunem, națiunile ce nu vor mai putea conta pe un tineret puternic, pe o societate în care indivizii, reuniți în jurul unui ideal comun, întărit cu metereze morale de netrecut, i-ar fi putut fi un sprijin redutabil nu vor putea decât să abdice în fața voinței noastre ce domină lumea. Atunci se va putea cu adevărat începe ceea ce am prevăzut în creațiunile noastre trecute: „sistemul comunist care anunța revoluția mondială pusă în mișcare de toți dezmoșteniții pământului“ și „Nazismul prin care anunțăm o Nouă Ordine mondială pentru 1 000 de ani“. Iată deci scopul nostru din urmă, munca noastră răsplătită cu atâția morți la datorie pentru împlinirea lui, secole de-a rândul. S-o spunem sus și tare: „Toți Frații din Lojile trecutului, jertfe anonime în realizarea acestui Ideal devenit palpabil pentru noi, cei de azi“.

Se știe bine că omul, odată ce și-a îndeplinit necesitățile primare – hrană, veșminte, adăpost –, este tot mai puțin dispus să fie vigilent. Să-l lăsăm să-și adoarmă conștiința, în vreme ce, îndreptându-și gândurile după voia noastră, în mintea lui se naște mirajul unor condiții economice favorabile. Prin urmare, în perioada anilor 1970, în care agenții noștri se vor infiltra peste tot în Societate pentru a înlesni acceptarea noilor norme impuse de noi în Educație, Legislație și Politică¹²¹⁵, vom veghea la învăluirea lui într-un climat economic de încredere. Muncă pentru toată lumea, un Credit accesibil tuturor, Distracție – prin toate acestea să contribuim la iluzia că se naște o nouă clasă socială: Clasa de Mijloc. Însă odată ce ne-am atins obiectivele, prin decuplare definitivă de orice mijloc de

subzistență, vom sorti dispariției această „Clasă“ de mijloc, situată între mirenii aduși la sapă de lemn și noi, cei bogați.

În acest scop, vom face statele să devină noii Părinți ai fiecărui cetățean. În această atmosferă de încredere, în care „Agenții (noștri) Internaționali“ vor fi făcut tot ce trebuie pentru îndepărtarea oricărei suspiciuni de război mondial, vom încuraja „Centralizarea“ excesivă în favoarea Statului. În acest fel, indivizii vor rămâne cu impresia că se bucură de o libertate totală, în timp ce tradiționalul standard al responsabilității pentru propriile fapte îi va fi transferat statului. Vom putea astfel să facem să crească vertiginos rolul statului prin multiplicarea nelimitată a masei de funcționari-intelectuali. Asigurați material în avans pentru mulți ani, aceștia vor fi executați ideali ai voinței conducătoare, cu alte cuvinte, ai „Puterii“ exercitate de noi.

Crearea unei mase impresionante de funcționari care, prin ea însăși, va forma o putere în interiorul puterii, oricare ar fi partidul politic aflat la conducere, înseamnă un mecanism anonim care într-o zi va fi pârgie în mâinile noastre pentru a accelera, când va veni ceasul, prăbușirea economică a statelor-națiuni, căci acestea nu vor putea suporta la nesfârșit o asemenea masă salarială fără a trebui să se îndatoreze mult peste resursele lor. Pe de altă parte, același mecanism inspirând imaginea rece și insensibilă a aparatului guvernamental, această mașinărie complexă, dar cât de inutilă în foarte multe dintre funcțiunile sale, ne va servi de paravan și apărare împotriva populației. Cine va îndrăzni să se aventureze prin meandrele unui astfel de labirint pentru a cere soluții în chestiuni personale?

În tot timpul acestei perioade de rătăcire generală, vom găsi prilej să profităm pentru a-i cumpăra sau a-i elimina, după necesitățile momentului, pe toți conducătorii de întreprinderi, pe înalții funcționari de stat, pe șefii Centrelor de Cercetare Științifică a căror activitate și performanță riscă să dea prea multă putere statului-națiune. Nu este îngăduit cu nici un chip ca statul să devină forță independentă prin ea însăși, căci am risca să ne scape de sub control și să ne vedem astfel primejduite „Planurile“ din strămoși.

Ne vom îngriji să deținem controlul asupra tuturor structurilor supranaționale din care fac parte statele-națiuni. Aceste organisme internaționale trebuie să se ghideze numai și numai după regulile stabilite de noi.

În același scop și ca asigurare că influența noastră asupra populațiilor dă roade, va fi nevoie să exercităm controlul asupra tuturor canalelor de informare. Băncile noastre vor avea grijă să nu-i finanțeze decât pe aceia care ne sunt favorabili și vor superviza falimentul celor mai recalcitranti. În principiu, aceasta se va întâmpla fără ca populația să observe, căci ea va fi total absorbită de nevoia de a face cât mai mulți bani și de a se distra.

Trebuie încă de pe acum să ne ocupăm de finalizarea etapei de urbanizare a regiunilor rurale începută odată cu „Crisa Economică“ din 1929. Suprapopularea orașelor este un corolar al „Revoluției Industriale“. Prin independența lor

economică și prin capacitatea de a produce baza alimentară a statului-națiune, proprietarii rurali reprezintă o amenințare la adresa noastră și a viitoarelor noastre Planuri. Adunați în orașe, ei vor fi tot mai dependenți de industriile noastre pentru a supraviețui. Nu putem tolera grupuri independente de „Puterea” noastră. Să-i eliminăm deci pe proprietarii de pământ, făcând din ei sclavi preasupuși ai Industriei aflate sub controlul nostru. Cât despre ceilalți, lor le vom îngădui să se organizeze în Cooperative Agricole pe care Agenții noștri le vor infiltra pentru a le determina, mai ușor să dea curs obiectivelor noastre prioritare.

Prin intermediul statului, vom insista asupra „Respectului” obligatoriu pentru diversitatea „Culturilor”, a „Popoarelor”, a „Religiilor” și a „Etniilor” care, pentru noi, sunt tot atâtea mijloace de a face din „Libertatea Individuală” o noțiune superioară celeia de „Unitate Națională”. Vom diviza astfel mai bine populația în interiorul statului-națiune, slăbindu-i autoritatea și capacitatea de acțiune. Împins la extrem, însă pe plan internațional, acest procedeu va face în viitor ca etniile diferitelor state-națiune să se grupeze pentru a revendica, fiecare pentru sine, o parte a puterii statului. Acest proces va desăvârși ruina națiunilor, aruncându-le în nesfârșite războaie interne.

Și când statele-națiune vor fi suficient de slăbite prin atâtea frământări interne provocate de recunoașterea „Dreptului Minorităților” la Independență, împotriva căruia luptă orbește, fără nici un rezultat, naționaliștii, și ei divizați în facțiuni culturale și religioase, iar tineretul își va fi pierdut cu totul legătura cu rădăcinile, atunci ne vom putea folosi de ONU pentru a începe să impunem Noua noastră Ordine mondială.

De altfel, în acest stadiu, „Idealurile Umanitare, Sociale și Istorice” ale statelor-națiune se vor fi risipit de mult ca efect al dezbinărilor din interiorul lor.

Sfârșitul documentului Grupului 6.6.6., datând de la sfârșitul lui iunie 1967.

Optsprezece ani mai târziu (adică 6+6+6), a mai avut loc în Canada o importantă reuniune a grupării. Tot la Toronto, la sfârșitul lui iunie 1985 s-a discutat finalizarea ultimei etape înainte de preluarea puterii internaționale prin intermediul ONU, ca urmare a prăbușirii statelor-națiune¹²¹⁶.

DOCUMENT: AURORA ROȘIE

Titlul documentului Grupului 6.6.6.: AURORA ROȘIE
Scopul proiectului mondialist: ÎNTEMEIEREA UNEI ORGANIZAȚII OCULTE MONDIALE

Mijloacele de finanțare a proiectului: CONTROLUL ASUPRA RESURSELOR FMI, GATT, NATO, ONU, ALE COMISIEI UE, BRUXELLES ȘI A ALTOR ORGANISME INTERNAȚIONALE

Ultimii 18 ani au fost extrem de profitabili dezvoltării proiectelor noastre la scară mondială. Vă pot spune, Fraților, că aproape ne-am atins scopul. Căderea statelor-națiune nu mai este, vă asigur și vă cer să aveți încredere, decât o chestiune de timp, de foarte scurt timp.

Mulțumită agenților noștri de infiltrare și a uriașelor noastre mijloace financiare, au fost realizate progrese fără precedent în toate domeniile Științei și Tehnologiei în care noi deținem controlul financiar al celor mai mari corporații. Din vremea întâlnirilor în secret cu dl de Rothschild, în anii 1956, care aveau ca scop dezvoltarea și răspândirea mondială a Computerelor, am ajuns în prezent să ne putem propune realizarea unei „Autostrăzi Internaționale” prin care aceste mașini să fie legate între ele. Fiindcă, așa cum deja știți, controlul direct și individual al locuitorilor planetei ar fi cu desăvârșire imposibil fără utilizarea Computerelor și racordarea electronică a tuturor calculatoarelor într-o vastă „Rețea mondială”. De altfel, aceste mașini mai prezintă și avantajul că pot ține locul a milioane de indivizi. Mai mult, ele nu au nici un fel de conștiință sau morală, ceea ce este indispensabil pentru reușita unui proiect ca al nostru. Dar, mai ales, aceste mașini îndeplinesc fără să crâcnească tot ce li se dictează. Computerul este sclavul perfect la care au visat atâtea strămoșii noștri, fără a se îndoi totuși că, într-o bună zi, miracolul se va produce. Aceste mașini fără patrie, fără rasă, fără religie, fără apartenență politică sunt realizarea de ultimă oră a Noii noastre Ordini mondiale. Ele sunt piatra ei unghiulară!

Organizarea acestor mașini într-o vastă „Rețea mondială” ale cărei pârgii principale se vor afla în controlul nostru ne va fi utilă la imobilizarea populației. Cum?

După cum știți, structura de bază a Noii noastre Ordini mondiale este alcătuită, în esența ei, dintr-o multitudine de „Rețele” diferite, fiecare acoperind toate domeniile activității omenești, de pe toată suprafața planetei. Până astăzi, toate aceste „Rețele” erau legate între ele printr-o aceeași bază ideologică: omul ca fiind „Centrul” și „Realizarea Supremă” a creației Universului. Astfel, mulțumită tuturor acestor „Rețele” unite prin „Noua Religie a Omului pentru Om”, am putut infiltra fără dificultate toate domeniile activității umane din toate țările occidentale, modificându-le baza „iudeo-creștină”. Rezultatul a fost că, astăzi, acest tip de Om, în orice domeniu și-ar desfășura activitatea, Politic, Economic, Social, Educație, Știință sau Religie, s-a dezis deja, de la ultima noastră reuniune din iunie 1967, de moștenirea trecutului său pentru a o înlocui cu idealul oferit de noi: o Religie Mondială bazată doar pe Om. Rupt, de aici înainte, de rădăcinile sale istorice, acest Om nu mai așteaptă decât să i se propună o nouă ideologie; aceasta, bineînțeles, ne aparține: este ideologia „Satului Comunitar Planetar”, al cărui „Centru” este chiar el. Iată dar ce îi vom oferi, încurajându-l să se considere ca aparținând „Trup și Suflet” acestei „Rețele Electronice mondiale” în care granițele statelor-națiune vor fi fost pentru totdeauna abolite, distruse cu totul.

În timp ce acest om rătăcit se va lăsa absorbit de entuziasmul orb de-a aparține noii „Comunități mondiale“, ca fiind parte a vastei „Rețele de Computere“, noi vom avea grijă ca, plecând de la deținerea principalelor părghii, care lui îi vor fi ascunse, să-l inventariem, să-l identificăm, să-l trecem în evidențe și să-l evaluăm în raport cu obiectivele noastre. Căci înăuntrul acestei „Noi Societăți Globale“ nu ne va putea scăpa nici un individ care s-ar putea dovedi rentabil intereselor noastre. Cu aportul „Tehnologiei Electronice“, vom dispune de toate mijloacele de fișare, identificare și control al tuturor indivizilor lumii occidentale. Cât despre cei care nu vor face dovada nici unui potențial exploatabil în folosul nostru, vom veghea ca aceștia să se elimine ei înșiși prin lupte interne locale de care ne vom îngriji să izbucnească ici-colo, folosindu-ne de „Căderea Economiei“ statelor-națiune, de „Opoziții și Revendicări“ ale diferitelor grupări din alcătuirea acestor state.

Iată deci metoda prin care vom proceda până în 1998 pentru a deschide drum „Guvernului (nostru) mondial“.

1. Să purcedem la decuplarea „Societății Distracțiilor“ care, până acum, s-a dovedit atât de profitabilă pentru noi. Folosindu-ne de invenția aparatului video pe care am finanțat-o și de jocurile aferente acesteia, vom încheia procesul pervertirii morale a tineretului. Să-i oferim posibilitatea să-și satisfacă pe loc toate instinctele. O ființă posedată de simțuri și căzută în robia acestora nu are nici ideal, nici tărie sufletească pentru a apăra vreo cauză. Este „Individualistă“ prin însăși natura sa și reprezintă candidatul perfect pe care să-l putem modela în voie, după dorințele și prioritățile noastre. Vă amintiți, de altfel, cât de ușor le-a fost predecesorilor noștri, în anii 1920-1930, să dirijeze întregul tineret german, folosindu-se tocmai de descurajarea și dezamăgirea acestuia.

2. Să încurajăm orice „Protest Studentesc“ datorat unor motive de „Ecologie“. Protecția obligatorie a acesteia se va întoarce în avantajul nostru în ziua în care vom fi împins statele-națiune să-și răscumpere întreaga „Datorie Internă“ cu 33% din teritoriile lor rămase în stare naturală/sălbatică.

3. Să umplem „vidul interior“ al acestui tineret, inițiindu-l de la vârsta cea mai fragedă în Universul Computerelor. Vom folosi în acest scop întregul sistem al educației. Un sclav în serviciul altui sclav controlat de noi.

4. Pe un alt plan, să edificăm „Liberul Schimb internațional“ ca prioritate absolută pentru supraviețuirea economică a statelor-națiune. Această nouă concepție economică ne va ajuta să grăbim declinul „Naționaliștilor“ din toate aceste state, să-i izolăm în grupări diverse și, la momentul dorit, să-i silim să se lupte între ei cu sălbăticie în războaiele interne care vor desăvârși ruina națiunilor.

5. Pentru a ne asigura pe deplin de reușita unei atare întreprinderi, să facem în așa fel ca agenții noștri deja infiltrați în Instituțiile Interguvernamentale și în cele care gestionează fenomenul Imigrației în statele-națiuni să impună modificări

de substanță ale legilor acelor instituții. Aceste modificări vor urmări în principal să deschidă porțile țărilor occidentale unei imigrații din ce în ce mai mari în interiorul granițelor lor – imigrații pe care de altfel tot noi le-am provocat, având grijă să facem să izbucnească mai peste tot conflicte locale. Prin campanii de presă bine orchestrate în opinia publică, vom provoca în statele-națiune vizate un important aport de refugiați, ceea ce va avea ca efect destabilizarea economiei lor interne și creșterea tensiunilor rasiale pe teritoriul lor. Vom face astfel încât din acest aflux de imigranți să facă parte și grupuri de extremiști străini, ceea ce ne va ușura sarcina de a destabiliza politic, economic și social națiunile vizate.

6. Acest „Liber Schimb“, care, în realitate, nu este deloc așa, căci de mult comerțul internațional este controlat de noi din vârful ierarhiei economice mondiale, va fi organizat în „Comisia Trilaterală“: din Asia, America și din Europa. „Liberul Schimb“ va aduce însă dezbinare în interiorul statelor-națiune prin creșterea șomajului, ca o consecință a restructurării Multinaționalelor noastre.

7. Treptat, să ne transferăm Multinaționalele în noi țări câștigate pentru „Economia de Piață“, de exemplu țările din Estul Europei, Rusia și China. Nu ne pasă pentru moment dacă populația lor reprezintă sau nu o enormă piață de consum. Ceea ce ne interesează în primul rând este accesul la o „Mână de Lucru Înrobătită“, obținută la un preț bun și neorganizată în sindicate, din plin oferită de aceste țări și de cele din lumea a treia. De altfel, noi suntem cei care le-am instalat guvernele. Nu apelează ele mereu la ajutor străin, la împrumuturi de la FMI și Banca Mondială, instituțiile noastre?

Transferul activității Multinaționalelor ne oferă și alte avantaje. Ele contribuie la întreținerea în rândul acestor populații a iluziei unei libertăți economice, a unei libertăți politice, când, de fapt, ele sunt la mâna noastră prin lăcomia de câștig și prin datoriile pe care nu le vor putea piciodată rambursa. În ceea ce privește populațiile Occidentului, ele vor fi menținute în iluzia unei „Bunăstări Economice“, deoarece produsele importate de aceste țări nu vor suferi nici o creștere de preț. Dimpotrivă, fără ca ele să observe la început, tot mai multe dintre întreprinderile lor industriale vor fi nevoite să-și închidă porțile din pricina extinderii activității noastre în afara țărilor occidentale. Aceste reduceri de activitate vor duce la creșterea șomajului, pricinuind pierderi importante veniturilor proprii pe care se întemeiază bugetul statelor-națiune.

8. Vom edifica astfel o „Economie Globală“ la scară mondială, care va scăpa cu totul de sub controlul statului-națiune. Această nouă economie va fi mai presus de toate, nici o presiune politică ori sindicală nu va avea influență asupra ei. Ea va dicta propriile „Politici mondiale“ și va obliga la o reorganizare politică, însă în conformitate cu prioritățile noastre la scară mondială.

9. Prin această „Economie Independentă“ care nu are alte legi decât voința noastră, vom pregăti o „Cultură de Masă mondială“. Prin controlul internațional asupra Televiziunii și asupra celorlalte medii de informare, vom institui o „Nouă

Cultură" uniformă pentru toți, strict nivelată și fără nici o „creație" care să scape controlului nostru. Artiștii viitorului se vor supune dictatului nostru sau vor muri de foame. Gata cu timpurile în care aceste „Creații Culturale Independente" puteau primejdi pe neașteptate proiectele noastre mondialiste!

10. Tot prin această „Nouă Economică" vom avea posibilitatea să ne folosim de puterea militară a statelor-națiune – precum aceea a SUA – în așa-zise scopuri umanitare. De fapt, aceste „Forțe" vor fi trimise în țări care nu se supun voinței noastre. Astfel, țări din lumea a treia și altele asemenea lor nu vor mai fi în măsură să evite voința noastră de a ne servi de populația lor ca de o mână de lucru în sclavie.

11. Pentru a controla piața mondială va trebui să înstrăinăm productivitatea muncii de scopul ei firesc: scurtarea timpului de muncă. O vom reorienta împotriva omului pentru a-l aservi sistemului nostru economic și a nu-i mai lăsa altă posibilitate decât să ni se supună ca sclav și chiar să devină un viitor criminal.

12. Transferul în străinătate a Multinaționalelor noastre și reorganizarea mondială a economiei vor avea ca scop, printre altele, acutizarea șomajului în țările occidentale. Și acest scop al nostru va deveni din ce în ce mai realizabil, deoarece la început noi vom fi sprijinit importurile masive de produse de bază în state-națiune și, prin aceeași mișcare, vom fi împovărat aceste state cu o alocare exagerată a populației lor în sfera serviciilor pe care nimeni nu-și va mai permite să le plătească. Duse la extrem, aceste condiții își vor multiplica efectele negative prin creșterea masei celor asistați social, a analfabeților, a defavorizaților de orice fel.

13. Prin pierderea a milioane de locuri de muncă în sectorul primar, prin fuga deghizată a capitalurilor din statele-națiune, ne va fi posibil să punem în pericol de moarte armonia socială agitând spectrul războiului civil.

14. Această manipulare internațională a guvernelor și a populațiilor statului-națiune va fi pretextul pentru utilizarea FMI – pe care-l controlăm – la exercitarea de presiuni asupra guvernelor occidentale să recurgă la „Bugete de Austeritate" sub efectul iluziei de reducere, pe această cale, a „Datoriei Interne", sub efectul ideii incerte de a-și păstra „Cota din Creditul Internațional" și al aspirației nerealiste la „Pacea Socială".

15. Prin aceste „Măsuri Bugetare de Urgență", vom zădărnici finanțarea de către statele-națiune a tuturor „Megaproiectelor" lor ce reprezintă o amenințare directă la adresa controlului nostru mondial asupra economiei.

16. De altfel, toate aceste măsuri de austeritate ne vor permite să destrămăm atașamentul voințelor naționale la structurile moderne în domenii ca Energie, Agricultură, Transport și inovație tehnologică.

17. Aceleași măsuri ne vor da ocazia mult așteptată de-a ne vedea instaurată „Ideologia Concurenței în Economie". Înseamnă că în interiorul statelor-națiune vor trebui reduse în mod voluntar salariile, vor crește concedierile voluntare – cu acordarea de medalii pentru serviciile aduse – ceea ce ne va deschide larg porțile

instaurării pretutindeni a „Tehnologiei (noastre) de Control": toți cei plecați vor fi înlocuiți de Computere aflate în slujba noastră.

18. Aceste prefaceri sociale ne vor da posibilitatea să schimbăm în profunzime mâna de lucru „Polițienească și Militară" a statului-națiune. Sub pretextul necesităților de moment și fără a stârni bănuieli, ne vom debarasa o dată pentru totdeauna de indivizii rămași tributari unei „Conștiințe Iudeo-Creștine". Această reorganizare a structurilor de forță ne va permite să scăpăm, fără a fi contestați, de personalul cu mulți ani de serviciu ca și de toate celelalte elemente care nu împărtășesc principiile noastre mondialiste. Ei vor fi înlocuiți cu tineri recrutați dintre aceia lipsiți de „conștiință și morală", abilitați și favorabili utilizării fără prea multe întrebări a tehnologiilor și a rețelelor electronice care ne aparțin.

19. Concomitent și tot sub pretextul suprimării cheltuielilor bugetului, vom transfera bazele militare ale statelor-națiune către ONU.

20. În această perspectivă, vom pregăti reorganizarea instituției „Mandatului Internațional ONU"; de la statutul de „Forță de Menținere a Păcii" lipsită de putere decizională, o vom aduce la acela de „Forță de Intervenție" în care forțele militare ale statelor-națiune vor coexista într-un amestec omogen. În acest fel, vom putea trece fără luptă la demilitarizarea tuturor acestor state, astfel încât nici unul dintre ele să nu fie pe viitor suficient de puternic – independent – pentru a ne contesta „Puterea mondială".

21. Pentru accelerarea procesului de transfer, vom implica actuala forță militară a ONU în conflicte imposibil de soluționat. În acest fel și beneficiind de ajutorul mijloacelor de informare în masă aflate sub controlul nostru, vom demonstra populației neputința și inutilitatea acestei forțe în forma sa actuală. Mizând pe frustrările populației, împinse la paroxism la momentul dorit, vom sili popoarele din statele-națiune să implore instanțele internaționale să formeze cât mai curând o „Forță Militară Multinațională" pentru a proteja pacea cu orice preț.

22. Apropiata apariție a acestei voințe mondiale de a constitui o „Forță Militară Multinațională" va avea loc odată cu instaurarea în interiorul statelor-națiune a unei „Forțe de Intervenție Multijurisdicțională". Acest amestec de „Efective Polițienești și Militare" create fie și sub pretextul creșterii instabilității politice și sociale în interiorul statelor-națiune doborâte sub povara problemelor economice ne va permite un mai bun control al populațiilor occidentale. Utilizarea în exces a procedeelelor de identificare și de urmărire electronică a indivizilor ne va asigura o supraveghere totală a populațiilor vizate.

23. Reorganizarea poliției și a armatei în interiorul și în exteriorul statelor-națiune în planul securității polițienești și militare ne va permite să subordonăm toate obligațiile impuse lor unui „Centru Mondial Judiciar". Acest „Centru" va permite „Corpurilor Polițienești" din fiecare stat-națiune accesul rapid la „Baze de Date" privitoare la indivizi potențial periculoși pentru planurile noastre, de oriunde din lume. Imaginea unei mai bune eficiențe a actului de justiție și legăturile

tot mai strânse create și menținute între structurile de forță militarizate ne vor ajuta să acredităm ideea necesității unui „Tribunal Internațional“ și, în paralel, a unui „Sistem Judiciar Mondial“, primul, pentru cazuri civile și penale în care sunt implicați indivizi, cel de-al doilea, pentru statele-națiune.

24. Pe măsură ce, acceptate de toată lumea, aceste necesități vor crește, va fi absolut obligatoriu pentru noi să completăm cât mai repede măsurile de control mondial al armelor de foc pe teritoriul fiecăruia dintre statele-națiune. Pentru a realiza aceste lucruri, vom urgenta „Planul Alpha“, inițiat de predecesorii noștri în anii 1960.

La origine, „Planul Alpha“ urmărea două obiective, neschimbate până astăzi: „crearea, prin intervenția «Trăgătorilor nebuni», a unui climat de insecuritate în rândul populației pentru a determina un control mai strict asupra armelor de foc. Orientarea actelor de violență astfel încât ele să cadă în responsabilitatea extremiștilor religioși, a persoanelor afiliate prin jurământ la grupări religioase cu tentă «tradițională» ori chiar a persoanelor care pretind că pot intra în comunicare cu Dumnezeu“.

Astăzi, pentru accelerarea „Controlului asupra Armelor de Foc“, putem utiliza mai degrabă „Recesiunea Economică“ din statele-națiune, care va antrena totala destabilizare a armoniei sociale, deci o creștere a violenței.

Fraților, nu este nevoie, cred, să vă amintesc și nici să vă demonstrez principiile acestui „Control“ al armelor de foc. Fără el, ne-ar fi devenit aproape imposibil să îngrunchem populațiile statelor-națiune. Gândiți-vă numai la succesul cu care predecesorii noștri au putut controla Germania anilor 1930 cu noile „Legi“ puse atunci în aplicare, legi pe care, de altminteri, se întemeiază legile actuale ale statelor-națiune destinate să asigure același control.

25. Ultimele „Etape“ ale planului nostru se raportează la „Faza Omega“, experimentată încă de la începutul anilor 1970. Ele includ punerea în aplicare, la scară mondială, a armelor „Electromagnetice“.

„Schimbările de climă“ aducătoare a atâtor distrugerii de recolte, cauza falimentelor lucrătorilor agricoli și a denaturării prin mijloace artificiale a produselor alimentare de consum curent, pretext pentru otrăvirea naturii printr-o exploatare exagerată și necugetată a resurselor ei și pentru o utilizare masivă a produselor chimice în agricultură – toate acestea, Fraților, vor duce la ruina negreșită a industriei alimentare a statelor-națiune.

Viitorul „Controlului demografic“ în aceste state depinde în mod obligatoriu de controlul absolut pe care îl vom avea asupra producției alimentare la scară mondială și de controlul principalelor circuite alimentare de pe Pământ.

Pentru aceasta, este necesară, între altele, știința Electromagneticii pentru destabilizarea climei în statele cele mai productive pe plan agricol. Poluarea mediului va fi tot mai accelerată pe măsură ce populația înfometată se va crede îndreptățită să-l exploateze fără nici o restricție.

26. Utilizarea Electromagneticii pentru provocarea de „Cutremure de Pământ“ în zonele industriale cele mai importante ale statelor-națiune va contribui la accelerarea „Căderii Economice“ statelor celor mai amenințătoare pentru noi, precum și la amplificarea obligației de instaurare a Noii Ordini mondiale.

27. Cine ne-ar putea bănuși de toate acestea? Cine s-ar putea îndoi de mijloacele pe care le utilizăm? Cei care vor îndrăzni să se ridice împotriva noastră, răspândind informații privind existența și conținutul „Conspirației“ noastre, vor deveni suspecti în ochii autorităților din propria țară și în ochii propriului popor. Din cauza dezinformării, a minciunii, a ipocriziei și a individualismului pe care le-am indus în rândul popoarelor din statele-națiune, Omul a devenit Dușmanul Omului. Astfel, acești „Indivizi Independenți“, care sunt cei mai periculoși pentru noi, tocmai din cauza acestei independențe, vor fi considerați de semenii lor dușmani, nu eliberatori.

Sclavia copiilor, jefuirea bogățiilor lumii a treia, șomajul, propaganda pentru liberalizarea drogurilor, abrutizarea tineretului fiecărei națiuni, ideologia „Respectului pentru Libertatea Individuală“ răspândită în sânul Bisericii Iudeo-Creștine și în interiorul statelor-națiune, obscurantismul considerat ca un temei al mândriei, conflictele interetnice, precum și ultima noastră realizare, „Restricțiile Bugetare“ – toate acestea ne permit, în sfârșit, să ne vedem împlinit „Visul“ ancestral: instaurarea Noii (noastre) Ordini Mondiale.

Sfârșitul documentului datând din iunie 1985.

CONCLUZIE¹²¹⁷

Și atunci: PROTOCOLUL DE LA TORONTO (6.6.6.) este mit ori realitate?

Sună ca și cum te-ai întreba dacă „Minunata lume nouă“ este un mit sau o realitate, chiar dacă, de fapt, este vorba despre un roman. Cu toate acestea, autorul acestuia a avut și el acces la „Documente“ din epocă pentru a-l crea. Acest autor știa bine că a da la iveală și a răspândi informația de care dispune, sub altă formă însă decât romanul, ar fi trezit populației mult mai multă neîncredere decât acceptare. Și oare câți autori nu au folosit și ei aceeași stratagemă pentru a-și preveni contemporanii și generațiile viitoare?

Prin urmare, PROTOCOLUL DE LA TORONTO (6.6.6.) este mit ori realitate?

Gravitatea situației actuale generate de începutul „Restricțiilor Bugetare“ ce marchează începutul sfârșitului, apropiata izbândă a planului „Noii Ordini mondiale oculte“ nu permitea redactarea unui roman – pentru care, în contextul actual, ar fi fost nevoie de prea mult timp.

Impactul prefigurată al dezvăluirii acestor „Documente“ este, cu toate acestea, important, deoarece publicarea lor va avea ca efect situarea în defensivă a celor aflați la originea lor.

Eu mi-am dorit numai ca, dincolo de dezinformarea vehiculată și întreținută de politicieni fără scrupule și de oameni înspăimântați de posibilitatea de a-și pierde avantajele personale, fiecare cititor să poată reflecta, să se adune laolaltă cu alți semeni de-ai lui și să organizeze mijloacele pentru a supraviețui în condițiile ce i se pregătesc.

Din cauza răspândirii unor informații ca acestea, viața mea este, poate, în primejdie, însă viața voastră este și mai primejduită de lipsa acestor informații.

Așadar: PROTOCOLUL DE LA TORONTO (6.6.6.) este mit ori realitate?

Voi trebuie să aflați răspunsul...

De voi depinde să vedeți în evenimentele recent petrecute și în cele viitoare dacă aceste „Documente” țin de domeniul ficțiunii sau de realitate.

Trebuie să înțelegeți că frica nu are alt rost decât să vă paralizeze acțiunile și să vă pună la cheremul celor care nu vor decât să vă controleze viețile pentru a vă aservi intereselor lor și care, la urma urmelor, nu coincid cu interesele voastre.

Așadar: PROTOCOLUL DE LA TORONTO (6.6.6.) este mit ori realitate?
Serge Monast, jurnalist de investigație, sfârșit de martie 1995.

NOTE

¹²¹⁰ Aceste „documente” sunt difuzate mai ales prin:

<http://persocite.francite.com/ApocalypseRevelations/protocole.htm>.

¹²¹¹ Despre Serge Monast și legenda apărută după moartea sa pentru a-l consacra martir al cauzei „antimondialiste”, v. *supra*, cap. V.

¹²¹² V. Monast, 1994, pp. 42–43.

¹²¹³ Acest „document” este supratitrat: „INTERNATIONAL FREE PRESS AGENCY «INTELLIGENCE REPORT» MARTIE 1995” și este precedat de o scurtă introducere aparținând lui Serge Monast. Reproducem textul cu grafia sa originală (care prezintă o preferință exagerată pentru majuscule pe care noi le-am redus ca număr) și fidel „stilul” aparte al autorului. N-am îndreptat decât greșelile de tipar și pe cele de ortografie.

¹²¹⁴ Introducere scrisă de Serge Monast (martie 1995)

¹²¹⁵ În acest fals, cel care scrie menționează „Agenții noștri” sau „Agenții noștri Internaționali” dedicați infiltrării și manipulării. Acești „Agenți” corespund personajelor imaginare denunțate îndobște de numeroși autori de pamflete conspiraționiste (în primul rând, Carr și Monast) ca „Agenturi” în sensul de „Agenți-Spioni ai Illuminati” (Monast, 1994, p. 6). V. Carr, 2005a, p. 28, nota 1.

¹²¹⁶ Pentru a prezenta acest al doilea fals, Serge Monast furnizează „precizări” asupra unei pretinse reuniuni secrete a conspiratorilor „mondialiști”. Acest „document” care ar constitui programul de cucerire a puterii mondiale cuprinde 27 de puncte: un propagandist ca Serge Monast nu putea să nu știe că *Protocoloalele Înțelepților Sionului* în versiunea publicată de Georges V. Boutmi în decembrie 1905 (reed. în 1905 și 1907) erau 27 de „ședințe” sau „capitole” (Taguieff, 2004b, p. 326). Probabil că „documentul” *Aurora Roșie* a fost fabricat urmând modelul *Protocoloalelor*, varianta Boutmi.

¹²¹⁷ Concluzie generală aparținând lui Serge Monast.